

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. переполунаєм
Рухомсь не адекватсь

ПЕРЕДПЛАТА:
М. сячно: в краю 450 год.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голандії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
ІІ ваймарі 3 шв. фр., Чехо-
словацьчині 30 к. к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
150 ал. — змінна адреса і зот.

Телеф. Редакції 24-41.
Друкарня 23-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Після люганської сесії.

Львів, 21. грудня 1928.

Рада Ліги Націй, що радила в Люгані, займалася офіційно, як це ми писали, не дуже то важними справами. Найважливішими з них була справа литовсько-польських відносин, але в часі самої сесії далеко більшого значіння від неї набрала справа німецького шкільництва на Горішньому Шлеську, що перетворилася у принципіальну справу опії Ліги над національними меншостями взагалі. Поза Лігою радили дипломати над справою передтермінової евакуації Надренії та тісно з нею зв'язану справу сплати німецьких воєнних відшкодувань. Ця справа була в Люгані найважливішою і для всього світа найцікавішою, бо від її розв'язки залежить остаточно уклад політичних сил в Європі.

Зачімо від цієї останньої проблеми. Чи люганські наради вирішили справу евакуації Надренії та справу репараційних німецьких сплат? Отже не вирішили, але все ж у деякій мірі підготували сприяючий ґрунт для майбутнього її вирішення. Домогання Німеччини, щоб справи відшкодувань не вивести зі справи евакуації Надренії, антантські дипломати не прийняли до відома. По закінченні конференції виявився спільний комунікат за підписом Чемберлена, Бріана і Штрессмана в дуже загальному та примирюючому тоні. В ньому підкреслено перш за все зацікавлення особистих зв'язків трьох названих міністрів як незвичайно важний і додатний момент у тих справах. Далі зазначено в ньому, що виникає думок між заінтересованими сторонами відбулася все в дусі примирення і взаємного зближення, які повинні панувати також у підготовчих переговорах відносно проведення в життя женецької програми з 16. вересня ц. р. Накінцє міністри підкреслюють, що слід зробити все, щоб довести до скорого закінчення всіх справ та узгодження становищ в цілях усунення всіх впливаючих з війни труднощів. Поза тим офіційний комунікат не каже нічого.

Очевидно, що з такого комунікату не можна робити ніяких далєко йдучих висновків. Та слід зазначити, що вже зі стилізації комунікату виходить, що всі заінтересовані чинники робитимуть поважні та рішучі заходи біля остаточного подання й урегулювання тих незвичайно важких і складних справ. З комунікату ясно ще одно, а саме, що в найближчій будучині піchnуться ділові праці фахівців над устанєнням висоти репарацій і над платинною спроможністю Німеччини а в зв'язку з тим над справою евакуації Надренії. Ось і весь мінімальний успіх Люгані.

Щож до важких справ, які розглядали і якими займалися офіційно на сесії Ліги, то слід зазначити, що в литовсько-польській справі Ліга, як ми не передвиджували, не вирішила нічого. Бож не можна вважати ніяким вирішенням факту, що Рада передала постійній комісії комунікаційній при Лізі справу литовсько-польської комунікації для провірення. Соціалістичний польський «Роботнік» каже, що таким своїм рішенням Ліга фактично відофалася з цілої «афери». При тій нагоді слід зазначити, що Ліга

можна сказати, скомпромітувалася крім наведеної, ще й у справі болівійсько-парагвайського конфлікту. Вона вислала до обох сторін відому телеграму з закликом до згоди, яку заінтересовані держави зігнували.

Та найцікавішою для нас справою на сесії Ліги Націй була справа наслідків скарги горішньо-шлеських німців на важкі обставини для існування німецького шкільництва на Горішньому Шлеську. Міністр Залеський потрактував цю скаргу як політичний виступ німців, польських горожан, проти Польщі. На те зареагував гостро німецький представник мін. Штрессман і зазначив, що кожна національна меншість, а в тій і німецька, має право відкинутися до Ліги Націй у важких справах свого культурно-національного життя та в обороні його прав. Попри те заявив, що на найближчій сесії висуне перед Радою на порядок денний справу національних меншостей та їх прав взагалі. З у-

ваги на те слід надіятися, що як не на найближчій, то на одній з найближчих сесій Ліги Націй стане справа національних меншостей і їх прав предметом нарад як окрема точка денного порядку. Думаємо, що нашим громадським і політичним чинникам не треба мабуть і пригадувати, що вони повинні постаратися своєчасно за відповідний матеріал для Ліги, щоб їй облекшити орієнтацію та послужити фактичним матеріалом в цій справі.

Бо не треба забувати, що «Польща — як пише досвідно варш. соціалістичний «Роботнік» — є остільки у винятково корисному положенні (в тій справі), що є одинокою державою, яка прийняла на себе зобов'язання супроти меншостей, підписуючи окремий трактат». І хочби з уваги на те треба нам подбати про своєчасне доставлення матеріалів, абстрагуючи від «якітково корисного» положення Польщі в тій матерії.

Шляхи й засоби москвофільської пропаганди.

(Дещо зпоза куліс галицького москвофільства.)

В попередніх числах «Діла» (281 і 282) відхилили ми дещо, рубєць заселених і пригашулих «діяльностей», яку розвивав в останні часи група тих москвофілів, що живуть при загально-громадській фундації «Народний Дім» і з неї. Група ця, як загально відомо, дрібна і нечужа і складається коли не з кількох, то найменше з кількох осіб, що нічим найменшим у нашій суспільності не заангажовані і не мають в нашому народі ніякого впливу, ніякого значіння. Це просто штучно втворена група, що живє на всенародній установі і яка, що вона робить якусь політику в нашому народі, що вона когось репрезентує — на те, щоб якнайдовше галасувати в «Нар. Домі».

Значну більшу, поважнішу москвофільську групу творять у нас ті незобіжні передовісники русофілів, що задержали в своїх руках «Общество Качковського», «Защиту Земли», «Ризницю», «Отавру» й інші установи. У своїх руках мають вони тижневік «Русский Голос» (що від нового року буде виходити вже двічі в тижні) і тижневік «Земля і Воля», що виходить в українській мові і фонетичним правословом. В останньому часі відновили вони також «Гал.-Русскую Матвицу» і заснували т-во «Русская Школа», яке планує відкрити в деяких шкільних роках приватну руську гімназію у Львові. Подібною ж групою орієнтується без застережень на відоме «Русское Нар. Обединение» (в Галичині: «Русская Социальная Организация»). Взагалі цю групу можна уважати репрезентантом цілого москвофільського руху в Галичині.

Які впливи й силу мають іше у нас москвофіли, виявили найкраще недавні вибори до польських законодавчих установ. Не промінявши нікого свого кандидата в Галичині, вони всеж таки абрали в деяких виборчих округах доволі поважну кількість голосів, а в одному округі (Золочів-Броди-Черемшани) і т. д. бракувало їм доволі небагато до вибору свого посла. Організаційно ця москвофільська аведика: коли відкрити їх відомостям, то «Общество Качковського» має ший до 150 члєв, а «Русский Равн. Союз» об'єднує до 200 члєв. І найцікавішою часті москвофіль-

ли складають в різних стороват враз комітети «Русский Сел. Организация», дібравши собі для цієї цілі також мітаторів-селян.

Ось майже все, що можна сказати про силу й впливи галицького москвофільства в нашому народі. Означте наш образ був би неповний, якби ми не згадали хоч кількома словами і про православну пропаганду в Галичині, якою керують всецїло «русскі» зі Львова, маючи баау в церковній брашні при православній церкві при вул. Францисканській. Цю пропаганду ведуть менше або більше живо обі москвофільські групи і група Черкавського-Бачинського (т. зв. «Ларарна партія» зі своїм фіктивним «Розничним Союзом») і група Малепа-Бендєвська-Трегєжа й інших (офіційна москвофільська партія).

Група Черкавського-Бачинського, що має найбільше виступати перед людьми оборонним греко-кат. церкві (і), щодо православної пропаганди і пропаганди руськості серед нашого народу не різняється нічим від цілого москвофільського табору. Вони ж група завела діловодство в «Нар. Домі» руською мовою, ця група ангажувалася й держить довший серед урядовців «Нар. Дому» апостата-православних галичан, вона а фінансувала а фонді тієї всенародної установи т. зв. «талергофонічний фонд». Вона ж група, що перед «Землею (муніцип.)» виступає як представник «русского» (не «русского») народу, а навіть, коли того треба, уживає старої назви «русина», — не признає самостійності нашого народу й уважає його частиною руського народу, як ує інші москвофіли. Тільки православну пропаганду розвиває група Черкавського-Бачинського більш обережно і не так цілком, як це робить москвофіли від акау «Русский Сел. Организация».

Як зручно ведеться православна акція в Галичині, видно найкраще а москвофільських видах, зокрема в калєндарі «Общества Качковського» і «Временника Старорічського Інститута» (Тя справа присвячена і спеціальна ізетка, що виходить при православній церкві у Львові). Ті москвофільські калєндарі, зокрема «Временник» (отже калєндар греко-кат. брашні чин греко-кат. церкві)

принесуть що-року статті, які автори не обирають зовсім своїх висновків до православних істатій при Наумовича, статті д-ра Наварина, С. Бендєвського й ін. А в зброші («Русская Жизнь») той-де «Временник» на 1920-ий рік (стор. 111) подає такі найважливіші «сообщєнія»: «а в останні роки 1921 р. відволення руського, православного Свято-Георгієвського приходу у Львові»; «1927 р. переїзд на православні цілого ряду руських сіл до Лемківщини»; «1928 р. переїзд на православні цілого ряду руських сіл також у Східній Галичині».

Наведеного, думаємо, досить для сподівання обиди й перфідії тих москвофілів, які, прикидаючись оборонцями греко-кат. церкви, — а насправді легко догадатися — поширюють одночасно всіми силами православну й руську пропаганду в Галичині. На основі знайденого звертання цілого українського народу на звернення в останні місяці москвофільську акцію серед нашого народу, яка, як бачимо, веде різними шляхами й користується дуже різнорідними засобами. Тія акції слід нам протиставити якнайенергійніше!

Права і ласка.

(Від нашого постійного кореспондента.)

Львів, 17. грудня 1928.

В своїх попередніх дописках я старався по можливості висвітлити ту внутрішню роботу, яка відбувається в негласних нашіх політично-заїдних землях: селє адянги, переформування, новий уклад сил, підбудова й т. п.

Тепер — кілька слів про двигарі, що зазначені адянги або отримують або оботують.

Як відомо, подібних двигарів є в нашому житті дуже багато. Тут а тому спинитися на двох з них, найхарактерніших для наших земель. Звучать вони: **права і ласка**. Але найбільш цікавим є — заступлення прав — **ласкою**.

Дивуєтесь?

Можливо, що подібне заступлення досі на Заході викликало б адношення. Там **ласка** істнує лише для азначення, для ласки, поблажливі прам, а в нас — для «зайвості» громадин. Ті, що не належать до цієї категорії громадин, амені вітмо члєстї нечаче між Силою в Харків, до, а ніколи не знати, від чого залежать їхні долі: чи від **прав** чи від **ласки**.

Врешті люди зторопані допрєсуються, бо все довкола й увесь час до зрозуміння, що слід мати руки на **права** а не на **ласку** повинні бути. Останні часи на захист земель є члєсамі адєв адєв цієї **ласки**. Вона до рєв адєвється, навіть на свої групи адєвляти об'єднаннями, робить ось а шесті, шесті.

— Лише зберігши, лише злившись а об'єднаним, а все матимеш, бо є немі згози старого українського козака.

— А права? — Права? На біса їх! Ані звуку про них іх заступити німа до **брат ласка**. І так сиріа, від найменшого до найвишого шала.

Та, **ласка** цілого роду: неспівна, брєдлива, вередлива. А на «рєсєх» по вітра дуже недовго для неї аї сїду прокуди вітра, вітру — **ласка**, **ласка** — підмоє. Тому-то **ласка** буває дуже першою й праміжною. Як зберігши, то хоч сама Варшаві станє на колїна — не оботує.

Також, значить, адєв.

Ось, напр., а сирєд Д. а Рєво. На цю розсудити кооперативних стєв: а українським мовою. Подєвляти ко-

повертає приписати йому розпорядження міністра. — Не хоче і разити не слухати законів і розпоряджень про права й обов'язки (чи теж а паски) реєструвати статутів і поземельні книги. Або урядовців і в Банку Радного в Луцьку. Коли той самий представник кооператив, звернувшись в іншій справі, дав одні з одних поземельні закони докази, урядовці задоволені: „а не хотіли“. Виходить так: „а прав не знаємо й паски не укладаємо“. Радний Банк відмовив у кредиті Українським, хоча той досі користувався і зисками правдами (кредити банків). Натомість „Радний“, який обопротував і повертався в „Осуду“, має чисту паску — ніяк не можна кредити: має чим притягати українських селян. Такої самої паски поступилося й польське банкірське „яко до нього на службу поступив п. іжж. Арапович“.

Або: лутчанам жодя здалося скористатися з прав — зареєструвати фізію „Сільськогосподаря“, а колекціанам провінції не тієї самієї степи ніяк не віддається. Або: мігстрат Луцька забрав собі два будинки луцького українського членства: право — по боці Брацтва, а паска — по боці мігстрату. І він адирів собі! Або: син д-ра Пирогова з Копал одержав „обивательство“, а одиначасно старостію наказав йому не тайно влізати до пародон. „Прав“ означалося, що мало. Батько мусів прийняти до Луцька по паску, і син одержав „по яду“ і залишився.

Як бачимо, паска стає в ряді предметів більшого „запобігування“. Тому й не дивно, що тут організується свого роду „сільська постачальниця паски“ для мажорит-обивателів, що не вміють походити своїх прав.

У цьому власне полягає й найбільша небезпека та пониження. Коли ті, що мають керувати внутрішніми адміністраціями, не вміють думати правними категоріями, не вміють прищепити масам почуття своїх прав і навчити триматися їх та відстоювати їх та самі штовхують ці маси на хиткий ґрунт паски, — то відношення й відбудова нашого населення, почата знутри, може завалитися.

Мусить бути розпочата енергійна боротьба з тими українськими чинниками, які хотіли повести наріз по шляху демагогії — по шляху неправодумства; будували життя на хитких підвалинах паски.

Бо хто не є свідомий своїх прав і не одиначасно їх обороняє, той, як скаже би римлянин, є варваром.

В. Островський.

„Просвіта“ — це одиницький найкращий вартовий українського духа. Вона одиначасно виведе нас усіх на шлях правдолюб'я — на сонячний шлях.

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНИ на СУКНІ
І ЖІНОЧІ ПЛАЩІ,
у великому виборі
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

Чужі про нас.

На марг несі чужинних лексиконів.

Переді мною лежать два нові підручні лексикони: французький „Nouveau petit Larousse Illustré 1925“, і німецький „Der kleine Merder 1926“. Цікаво заглядаю до них, що про нас написано, і бачу, що не багато і не точно.

У французькому заглаві про нас мало знають і пишуть. Невдано бачив я французьку популярну книжечку про народи світа, в якій подана позитивна карта Польщі з підписом „Етнографічна карта Польщі“. Таку точність бачимо подекуди і в Ларусса Про „Русинів“ (Ruthenes) там напевнір говориться, що вони живуть у Галичині, Малийщині і Литві (і). Київ є позитивно столицею України, про міста Харків, Одесу, Львів, Коломию, Станіславів подається звіт, де вони лежать (в Східній Галичині або на Україні) і кілька мають мешканців. Про Україну говориться там дещо, що є радянською республікою, задекларовано від Москви. Що Україна ведає війну та який був вислід тієї війни, про це нема в Ларусса ні слова. Число Українців подається на 25 мільонів. Про Хмельницького, Мазепу є тільки згадка. Ог і все.

Дещо більше є про нас у Гердера, але хаотично і також небогато. Навіть і в поданні назви „український, Україна“ нема консеквенції. На прим. Харків є містом на Україні; але Житомир є столицею містом „російської губернії Волинської“, а Київ є „подульне-російською столицею України“. Ларусс тут консеквентний: в нього лежать українські міста лише на Україні або в Східній Галичині.

Про Східну Галичину говорить Гердер, що вона в 14-й віці дісталася під Польщу; що до 14. і в 14. він володів нею, про це нема ані слова. Так само не згадується про те, що завоював Львів. Що в Станіславові резидувало правительство З. У. Н. Р., про те Гердер не знає, хоч згадує про польсько-українську війну і проголошення закону Західної України від Східною. Про „русинів, малорусинів, українців“ подається, що вони живуть в Східній Галичині, Буковині, на Україні і Підкарпатській Україні, але їх число подається на 3 міль. 800 тисяч! При місті Галич нема згадки, що то була столиця галицьких князів і що від нього пішла назва Галичини. Що

в Бересті Литовським надіючили центральні держави мир з москалями, про це є згадка; але що завдячили мир з Україною, про це не згадується. Є згадка, що під Полтавою побити москалі Карла XII; але про Мазепу ніде ні слова. Нема також згадки ні про Шевченка, ні про Хмельницького.

Хто цьому винен? Ми самі. Кілько то наших вчених людей є і в Франції і в Німеччині! Але мабуть нікому не приходить на думку звернути увагу виданнями на хибі і неточності їх лексиконів. І нам в краю варто би подумати над тим, якби дину зарадити. Мені здається, що і Ларусс і Гердер при нових виданнях згодяться усунути неточності про нас, якби до них хто компетентний в цій справі звернувся. А нам не слід легковажити собі таких виданнями як Лексикони, бо вони звичайно є чи не одиначасно джерелом відомостей про нас. Правда, ми якось не дуже журимося тим, що про нас пишуть. Ми навіть не журимося тим, що наші будучи покоління такі про нас самих треба би знати, бо наприкінці степографовані звіти з'являються нашої Національної Ради ідуть мина, а нікому й на думку не приходить їх вратувати, як найважливіше джерело відомостей про нас в так важкій для нас хвилині.

Наші сусіди інакше про це думають та інакше роблять. Вони стараються про те, щоб про них писали і то так, як вони собі самі того бажають. А коли самі пишуть про себе, то вже лише про себе. От погляньте лиш на польський „odredny Slownik geograficzny“, що недавно вийшов. Хоч українці живуть і в Польщі, не багато про них там можна вчитатися. Навіть годі довідатися, кільки їх є і де живуть. А як докладні історичні відомості, доказом найпоказує те, що написано про Київ.

Про історію Києва подано там осьчю: „Київ, губ. місто на Україні, старий город українських князів, одобутий Болеславом Хоробрим 1017 р., наземав потім знов до Русі (так мави Болеслав Хоробрий в Київі розвали сиді), від року 1340 до Литви, на Ягайлонів зраз в Литву до Польщі, від р. 1569 влучений до Польщі, уступлений (ким?) Росії тимчасово в 1668 р., на стадо 1687 р. (ким?), переданий 1917 р. з рук до рук від москалів до українців, від 7. травня до 11. червня 1920 р. занятий знов військами

Польщі (при якій нагоді?), має університет перенесений з Кременя (зросій-шеним) і на тім вінось! Як бачимо, про Центральну Раду, про українські культурні інституції в Києві нема ані слова, та якби Київ лежав на місці!

За те автори „Slownika“ (Majszewski і Olaszewicz) дуже докладно підкреслюють все, що до Польщі відноситься, і то в такий спосіб, щоб не вийшло для них жодного корисного. При Київі автори „Slownika“ зазначають, що в Києві живе 83% (понад 41.000), а в київській повіті 43%, поляків. Але скільки поляків живе в даній київській губернії, про те автори не кажуть, бо вийшло би дуже жарне число. Того самого способу представлення придержуються автори „Slownika“ і при східно-галицьких містах.

Вони не подають, скільки кожне повітське місто, а скільки сам повіт має населення після народностей. Вони подають число населення повітового міста і цього повіту разом і додають, скільки в тім є поляків. Таким чином напр. повіт Стрий має поляків 27,2 проц., повіт Тернопіль 50 проц., і т. д. так, що незалежним думам, що то по селах є так великий процент поляків! За те на Великій Україні є „мабуть“ 19 мільонів українців!

Думаю, що нам треба не лише дбати про те, щоб чужинці писали про нас правду, але і про те, щоб ми самі знали про себе правду. Наші географи й історики повинні подбати бодай про маленький географічно-історичний словничок з української мови, де було би все, що відноситься до нашої історії і географії. Бо ми самі одного не знаємо точно і не знаємо цього й зругим показати. А і наші діти вже багато дечого не знають, що ми знали!

По широкому світі.

У Вашингтоні закінчена міжпародна конференція воздухоплавання.

У Лондоні є звістка, що король Георгіус проголосив війну сусіднім державам Ірану та Бмону.

Відновлено німецько-польські торговельні переговори.

Голова Міжпародного Бюро Праці Альберт Тома, що заходиться в Токіо, був прийнятий мікадом і японським парламентом.

Бувший романський посол у Петербурзі, теперішній посол у Парижі Дімаді дістав титул почесного „д-ра“ університету в Ліллі.

Стан одорова англійського короля значно погіршився.

В Атеніях мали відкрити велику шпигульську отру, звернену проти грецького уряду. Шпіонажа була, здається, армійською Турецькою.

Добро „Просвіти“ — це добро цілого народу, а зокрема кожного з нас.

М. ВОЗНЯК.

3 романічних епізодів Панька Куліша.

(Продовження).

„Поки ще не судив Бог, кохана сестро, із них у світі Вам жити, дай-те мені з Вами наговоритися, дайте Ваших річей насладуватися. А вже як заступити од мене за стіну, тоді мої листи попадіть і попелесць по вітру розвіють. Нехай ніхто не знає, як у мене серце билось, і самі Ви забудете, і мені дайте такого зілля, щоб Вас забути... А що пишете Ви, щоб до Вас у гості завітати, то се не можна річ, кохана сестро. Мені треба обходити Ваш даір далеко, щоб не побачили люди, як мої шокі горять, мов у юності, щоб хто не підстеріг, куди мої очі повертаються. Бо маю я право любити Вас тільки так, як любить художник усьому красу божественну, любити здалеку, дивлячись на Вас душою; а око моє таке-ж гірше, як і у всякого, і дукало воно змовлятиметься з серцем.“

„Прощайте! Другу Вашому і сестрі — низенько кланяюсь. Як би то

гарно пожити на світі між Вами двома хоч один тиждень. Отже добрі люди не дають ні часини, ні хвилини. Ото що був я в Вас, то я все одно що не був, все одно що нічого не чув, не бачив і не промовив. То був тільки мій призрак бездушний, а я зовсім не такий, коли-б Ви справді були моїми сестрами. Прощайте!“

Не одержавши відповіді від Милорадовичів, Куліш вислав їй 20. листопада 1858 р. свою розвідку про повісті Київки, щоб сестри читали післямну книжечку з увагою, росли розумом угору, словом, серцем тільки були як діти, а розумом дорослі. Дальша частина листу Куліша містить знов елемент кохання. Навязуючи до свого попереднього листу, писав Куліш: „Писав я до Вас і лист, да не знаю, чи не пропав він. Коли-б мені тільки довідатися, що він дійшов до Ваших пешених ручок, а вже чи знайдете на його одповідь, чи може заховатиме її в душі, се Ваше діло. Я такий чоловік, що хоч би кого й десять рік не бачив, мені-б хотілось зійтись із Вами колись, як і сам я, да й Ви теж, поробимось людьми старими. Оттоді познається настояща ціна нашому серцю: чи справді воно шире золотом, чи ледяна мідь, которая блищить

тільки тоді, як її вийняти, а занехай, то й потускніє, або ще й зеленим ядом зашквється. Бачте, яка в мене довга проба, чого чоловік стоїть. Люде мені зневірившись, то й я собі самому віри не доймаю.“

Найближчий лист Куліша до „коханої сестри“ з 9. грудня 1858 р., одні із найкращих, що їх він написав до своїх кореспондентів (усіх кілька тисяч листів), аводить нас у життя й виховання української дрібномаєткової інтелігенції середини XIX. в. Лист дуже помагає зрозуміти, чому ця інтелігенція в найкращій своїй частині приймала ліберально-демократичні гасла 60 рр. минулого віку й відіграла свою роль в українському відродженні. Ось цей зразок української епістографії: „Прочитавши Ваш любий лист, задумався я дуже, дуже, і почав розбирати Вас так, як героїно роману, который треба мені серцем і розумом зрозуміти. Поділяю Ви не в великих будинках, да воспитанесь так, як у великих будинках: дітям дають у великих будинках дітям: асього потрошку, асього покоштовати, і нічого до глибоки не знати.

Коли-б тільки кругом Вас зробити більше парад, то й зовсім Ви були-б вельможна панночка, чужа на родові, чужа й людям, котрі бачать стоять од народу і люблять його, як річну семью. Отже Бог-дай, що коло Вас великого парад не було. Ніякби Вас не випісни німкені, а свої Одарки, Галки і Параски. Служали Вам не панські горничні-горючки, а прості діачата. Не заступали Вас од добрих людей адекі в панчохах а гудзиками і всякі цивілізовані угодники, і чули Ви своїми ушима народню річ, а на життя народню дивились із близька. Тим і знаєте річну нашу мову, которую пани за-небали; тим і пишете листи по-польому; тим і Ваш голос можна було ще повернути до річної пісні. Коли-б у Вас були сусіди такого-ж, як і Ви, достатку, да з тим високого чистого розуму, то вже давно уклав би Вам Господь пару. А то річні Вам панні або зазрбають себе в соломі і зпід соломі неадувають никарабатися, або нікчемніють у офицерстві, або продають чорту душу у канцеляріях. Коли-ж хто вийшов угору духом і озирав мир широким поглядом, то певно такий покинув батьківщину і сидить ле-небудь на краю світа і, живучи по-між великими панами, повинен до-

БЛІДНИЦЮ не окрив-
ляєтись усуває
діагностуючо, в диктуючо, побу-
джує апетит, неощинний середник
для реконвалесцентів.

М-ра Кшиштофорського, двоє хіміко-
логів на есперанто мові. До набут-
тя у всіх антих і протеріх. Ціна за
до 425 сол. пів "40. У власній інтересі
капати екстракт М-ра Кшиштофорського
одно хіміко-логічно. Laboratorium chem-
icum. Mr. M. Krzyztoforak, Tarnów.
774 20—2

Проти сокільської організації.

(3 кругі українського соціалізму.)

Після розв'язання соціалістичних тона-
лістів у Равні, Гомелі і Бєлорусі, по-
дальше, прийшла черга й на інші соціалі-
стичні товариства. На дзвік розв'язано т-ва
„Соціалістична“ в Шумлянах і Бєлорусі, по-
дальше, в Лавках, по-дальше, у Трушів-
цях, по-дальше, в Буневі, по-дальше, в Яс-
нові.

Заборона носити соціалістичні одност-
ріжники всі соціалістичні й лугівні товари-
ства в повіті Камінька Струм, Підгайні
і Бродів. За пошення соціалістичних одност-
ріжників пошарано голову „Соціалістична“ в Ка-
м'янці, по-дальше, в Бродів, Івана Тимонича,
тривало 30 сол. (або тридцятим ареш-
том) і начальником Стефана Чехута трива-
ло 10 сол. (або десятидцятим арештом).

Дня 7. грудня н. р. перевела поліція
в Каміньку Струм, решту у членів „Соціалі-
стична“ в Яснівці Русалів по-дальше, Камінька Стр.
Камінька, що шукать зброї і живуть на
період. Нічого не найшовши, забрали в од-
ного з членів малу Польку і тим дозволи-
ли.

Різночасно і староство в Стрию вида-
ло до всіх соціалістичних товариств заборону
носити соціалістичні одностріжники. Після уда-
лення соціалістичного адв'юкату в Стрию вла-
да розв'язала 6 соціалістичних та 2 лугівні
товариства. Розв'язано соціалістичні товари-
ства в містечках: Добривалі, Вішня, Добре-
ва, Ласківці, Жуляни, Нежухів і Лукові
сільські в Пучківцях і Угерцях.

Майже всі діяльні провідники со-
ціалістичних товариств, які працювали в у-
ладженні соціалістичних світ у честь по-
миланця Героїна, судово пошарано буди-
нок промови, будинок на похованні. В тім на-
прямі стріляв суд засудив, як там
відомо, 10 осіб на різні карі від 25—100
сол. опираючись на звинувачення та доно-
си поліції, не переслухавши зовсім свід-
ків, заповнявши обвинуваченнями. Пого-
дом узагалом ждала також виходу руко-
писів до журна або перетів відділу соці-
алістичного в історичній справі.

Між іншим дня 21. грудня н. р. відбу-
лась розправа в окружному суді в
Стрию проти голови т-ва „Соціалістична“ в
Стрию і Миславича, проти Бєлорусів Р.
Бєлорусів т-ва „Соціалістична“ в Добривалі, по-
дальше, і проти студ. Каратинського, чле-
на т-ва „Соціалістична“ в Добривалі, по-дальше, Стрий.

бути великого достатку, щоб жити
семею. Одні позавязали в багні, а
другі позав'язали за хмари. Тих самі
зи цурається, а сі ізаа хмар не ба-
чать Вас і поривають очі на моско-
вак да на німкенів, пересертаючись
самі у москалів і в німців. Тимчасом
вельможний дом Галаганський, ра-
діючи Вам по панськи, показує Вас
великому світу: ось подивіться, що
за пишні квіти! Великий світ диву-
ється пишним квітам з небогато го-
даду, і байкає йому про те, чи дов-
го вони цвістимуть. Одишуть одні,
покажуться інші. Великий світ не
знає ширих любовінь без розкошту.
Великосвітні панічки старіються, до-
биваючись високої шаноби, а тоді
вік, як прохолодне серце до кохан-
ня, шукають не серцем, а розумом
собі пари. Ім не трудно знайти, бо
й про їх також міркують вельможні
і панішочки, щоб не спуститись ніж-
че свого рідного сідала; і так ігра-
ють собі, в любій пригоді, комедію
і передразнюють дружбу й кохання,
не маючи в душі ні дружби, ні ко-
хання. У такий-то нищий і холодний
світ провів Вас, до всякої шаноб-
и, вельможні Ваші сусіди Гала-
гани. Добро вони Вам мислили, да
не дає той добра святого, хто сам
його в житті не має.

(Продовжешть буде.)

Крім того буде розправа проти В. Гаф-
ковича, відоручника Соколя-Батка і
проти Василіва, голови т-ва „Соціалістична“ в
Добривалі, по-дальше, Стрий. Підставою тих
розправ є доносення поліції про буди-
ток підозрюваного приватного й улаштування
соціалістичних світ. Обвинувачених боро-
нять солідарно всі українські адвокати
Стрия.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Св. Миколай.

Що року, як зима настає
І світ покриває різним краєм,
Як напередати на шляху сонця
До нас приходить Миколай.

Старенький, сивий, а бадяжний
Іде крізь засніжені снігові
Ніколи не лихий, не жорсткий,
Несе дарунки всім людям.

І цього року від відвідає
Нам мале польське тихий кут.
Хоч і не сніжав, не обідав
То обійшов весь рідний люд.

А що приніс для нас із неба?
Ніщо! Спитайте: чому?
На жаль про те, що нам потреба
Ані не спалося йому.

Та не грішимо, брати милі,
Бо Миколай святий прирід.
Що те, про що не знав ані хмари,
Він приніс нам другий рік:

Для партій кімната зблук згоді
І контрагента до угоди,
Наміни мудрості (на сміх!)
І платонів різон для всіх!

Галантійон Чіпка.

Ріжні вісти.

СЕНАТ.

Найближче засідання сенату буде 12
січня.

НОВИЙ УСТРІЙ СУДІВНИЦТВА.

На другий тиждень оголошено нову
розпорядку в справі введення в життя
нового устрою суд. судів. В дні 1. січня
появляться нові судові регуляції, крім
регуляції пав. суду. Крім того вида-
ні будуть розпорядки, нормують про-
цедуру при перенесеннях в суд. марістра-
турі, про утворення торговельних ви-
ділів при окр. судах і т. д.

НОВИЙ ГРОМ. СТАТУТ ДЛЯ ЛЬВОВА.

На віаторським засіданні союму внесло
у сейм „Визвольний“ проект закону, я-
кий уповноважує президента держави до-
давати громадських статутів м. Львова і
Бракова. Деякі постанови тих статутів
у справі виб. ординації до міських рад
Львова та Бракова могли би бути заступ-

лені новими, виданими на основі розпо-
рядку президента держави. Нов. ордина-
ція має ґрунтуватися на основі тайного,
рівного, пропорціонального, безпосеред-
нього та загального права голосування.

БИТВА ЗА КАБУЛЬ.

Військ у масованню алашова адержати
офензиву повстанців проти Кабулу та
відкинути неприязні від фортець. Пов-
станці завдали горб Кабулу від долини
Харікарі. Горб Вагібала ще в руках по-
встанців. Артилерія і літаки бомбарду-
ють цей горб. Повстанці ушкодили елек-
тричний в Кабулі, тому нічого в темряві.
Радіостанція також не функціонує.

СТРАШНИЙ ВИБУХ ГАЗІВ У ПЬОН- ДОНІ.

В осередку Львову вибухли дня 20.
грудня світлі газ. Дорога на просторі
біля анти мінні знищена. Сила вибуху
викинула у повітря людей, що тоді бу-
ли на вулиці. На вулиці зайнялося авто.
Було 17 ранених. Пополудні повторився
вибух, післядом якого зайнялося 5-по-
верхова кам'яниця, подумка сягло 50 стін
угору.

ЧІЧЕРІН У БЕРЛІНІ.

Дня 28. грудня Чічерін буде вертати
із закордону до Москви. Два дні задер-
житься у Берліні, де конферуватиме зі
Штрессманом, опісля через Варшаву по-
їде у Москву.

ПЕРЕНЕСЕННЯ МЕЛЬДУНКОВОГО БЮРА.

Урядуюче від ряду літ при громадським
старості (бувш. дирекції поліції) пра-
вув. Милевицька мельдункове бюро пере-
несено до марістрату й урядуватиме при
статистичним бюро.

КНЕЦЬ СТРАЙКУ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ.

Дня 20. грудня вернуло до Львова з
Варшави делегація залізничних залізнич-
ників і інструкційми, які успокоюють за-
лізничників і ліквідувать цілий страйк.
Висловлюють комітет залізничників ві-
зав ух. робітників вернути до праці.

Біржа.

Гроші.

Америкавський долар 887 30—888 00
канадський долар 881 30—882 00 чеська
корона 0 26 33—0 26 66 австрійський ші-
лінг 1 23 00—1 23 00 румунська лєа 0 05 00
0 05 30, французький франк 0 34 30—
0 34 75 швейцарський франк 1 71 30—
1 72 00 фунт стерлінгів 43 50 00—43 50 00,
радянський червонець 26 50—27 00.

Золото: 30 корон 36 50 00—36 80 00
20 франків 34 20 00—34 40 00, 20 німецьких
марок 41 80 00—42 10 00, 10 російських
рублів 6 61 00—47 01 00.

Срібло: Австрійський корона 0 69 00—
0 70 00, 5 австрійських корон 3 60 00—
3 63 00, австрійський флорен 1 71 00
1 82 00, російський рубль 3 00 00—3 40 00,
копійки за рубль 1 50 00—1 55 00.

БРАНКА

СМЕТАНКОВА ЧОКОЛЯДА

СМЕТАНКОВА ЧОКОЛЯДА

Получення в чокляді високих вартостей
вітамінних сметанки і мажових зерен,
було одним з найбільших здобутків пу-
коряного промислу. Одначе тільки при
як найстараннішій доборі сировини, про-
матичних сировин, перероблюваних на
технічно удосконалених машинах, повстає
чокляда

НЕЗРІВНАНА В СМАНУ І ПОЖИВНОСТІ.

БРАНКА С. А.

ЛВІВ.

3 концертної салі.

Виступ В. Тисля в Стрию.

Мельомани міста Кабулу мали наго-
ду наситити жажду артистичних вра-
жень у вечір 9. н. м. закладі анатомі-
ліричного тенора Василі Тисля. Тим раз-
ом виступив Тисля з власним концер-
том. На програму ввійшли арії з опер,
цілі ряди композицій та народні піс-
ні. Програму, трудну а огляду на різно-
манітність стилю композицій, виконав
концертант бездоганно, видаючи зго-
ність голосу й технічне виконання, та-
ручий слухача тайний той, прояснений
темперамент, а також дуже добру волю
ліхачів, чим досягнув неперевершеної успіх.
Особливо подобались народні пісні, які
концертант виконав дійсно прегарно, ало
воляють навіть найвибагливішого слу-
хача.

Треба сподіватись, що після докінче-
ни студій в Медіоліні, куди концертант
виїжджає в початок нового року, ста-
не він першорядним артистом-співачом,
бо має до того безумовно всі дані. Обо-
в'язком цього громадства допомогти
до вільного п. Тисля матеріально хочби
членською участю в його концертах, які
стоять дійсно на високому артистичнім
рівні.

Акомпанімент на залуському концер-
ті обійняв п. М. Байлова, що виконав
зі своєї залу. дуже добре, чим прачина-
лась в немалій мірі до успіху вечора.

І. Р.

1868—1926 — 60-літній ювілей Матери-
Просвіти. Сповнім наш обов'язок супро-
ти неї. А сповнімо його, коли станемо її
членами і зложимо двозолоту вкладку.

В. П.

3 великої доби.

(На спомин д-рові Андрієві Чайковському.)

Було це 1-го листопада 1918 року.
Попівночі, децько коло години 1-шої,
до приходської канцелярії в селі Б.
застукав хтось нагально. Сильний у
гій-кімнати пробудився, заснітив сві-
гло і побачив перед собою австрій-
ського поручника.

— Що привело вас так пізно до
мене? — запитав здивований.

— Народна Рада самбірського
повіту жаде на вас у Самборі!

Година третя над раном. Автор
цих рядків був уже між зібраними
членами Національної Ради в домі
„Ризниця“, в селі на першому по-
версі. На чолі цього зібрання пова-
гою своєю відзначався д-р Андрій
Чайковський, який тоді був провід-
ником зборів. Справа на денний по-
рядку не була звичайна. Австрія
розпалася! Домагаємось права на
самовизначення!

Зі Львова приїхала стрільниця С.
і сказала по військовому:

— Нині мусить бути влада пере-
брана у наші руки! Нині у Львові на

всіх державних будинках мають уже
блакитно-жовті прапори!

Слова ці викликали у старих ево-
люційників (для яких слово „рево-
люція“ істнувало лишень на папері)
велике враження. Тоді з повагою
встав д-р Чайковський і сказав ко-
ротко: „Усе гаразд, в самбірським
повіті ми переберемо владу без про-
ливу крові“. Стрільниця С. від ран-
ком відїхала, а ті, що лишилися,
радили ще довго.

Аж 5-го листопада, коли Рада ді-
стала для зміцнення своєї влади ско-
ростріл, який для постраху зачав сі-
яти оловом, у згаданій салі, де від-
бувались перманентні збори, явила-
ся між зібраними польська делега-
ція в особах п. В., радника суду і п.
Л., гімназійного вчителя. Вони про-
клали почати переговори. З нашого
боку призначено до них д-ра Чай-
ковського та сотника австр. армії п.
М. Переговори велися про алачу мі-
ста Самбора і повіту, якого власни-
ком повинен бути український на-
род. Польська сторона бажала забез-
печити життя і майна — ну, і акції
угоди підписали. Перша точка цієї
угоди звучала: „Польська міліція,
яка до 5-го включно виконувала в
українцях обов'язки сторожів мі-
ста, має бути роззброєна“.

І виїшла Народна Рада та подь-

ські делегати на самбірський ринок.
На громадським домі мала уже у-
країнський прапор. У стін нашого
сеніора почала складати зброю поль-
ська міліція. І засвітилась стьоза
радою у нашого сеніора.

— Ось бач — казав — без проли-
ву крові ми, автохтони, порядку-
вати будемо українським повітом,
який на 88 громад має ледви 12 мі-
шаних сіл, 4 оселі німецькі, а 72 гро-
мад українських.

В годину пізніше на стільці ста-
рости сів уже д-р Чайковський,
знавць селянської душі і душі дріб-
ної шляхти, яку так гарно змалював
у своїх повістях. Адміністративним
комісарем став той, що родився в
самбірських повіті, пересів тут хло-
пачі і в молоді роки та знав кожне
село як свою річку Гордино (що
авс у своїх творях „Пилипіві“).

Д-р Чайковський здавав собі ху-
то симпатії всіх. Мирно та справе-
дливо правив він цілих 6 місяців, се-
бто до 15. травня 1919 р. Відїхав у
Коломню, щоб пером своїм роз-
паловав і далі вогнем любови до
всього, що рідне — своєї Вітчиз-
ни, старий козак в інший повіт, та і не
загадує може, як то за ним всі са-
мбірщина тужить!

НА ДОГІДНИХ УСЛІВЯХ — ПОРУЧАЄ ФІРМА
Д. ЕНГЛЕНДЕР, Львів, Ринок ч. 8.
Відібрали килим. Фіранки. Мові.

Дивани, Скріпки, Хідники, Капи, Накідки, Портієри килими. Фіранки, Матерії мебл., Коши і т. д.

Членам тов. „Дністер“ до відома!

— Чехословаччина в Парижі. Чималий міністр закордонних справ чеш брав у Парижі участь у сесії чехословацької держави. 16-го вересня він на могилі Неизвестного Воїна ставив вибсовий гроб і мовляв про президента чехословацької республіки.

11 ж. був присутнім в членів парії

Великий Мисливий Театр: "Зломана дубина", вистава на 2 дії Берн і Гаусс.

Та найцікавішу роль має в нашій театрі публіка: вона ходить невідомо куди, а може ширшстю поїхати з нудяти в театр.

Великий Мистецький Театр: "Зломана дружина", комедія на 2 дії Берг і Гессе.

Те, що називається зброєю сезону: французька біса: нехай наполяють...

Громадяни! Приготовляймося до від-
повідного відомиткування 60-літнього юві-
лею „Просвіти“ та приєднимося всі рід-
ним нас ювілейним подарком до стве-
рення КНЯЖОГО ДАРУ для нашої Ма-
троні.

„ОЛЬКА”

ТРИКОТАЖІ, ПАНЬЧОХИ
найтриваліші — найдешевші

РИНОК ч. 35.
біля „Народної Торговлі”.

З судової салі.

Рішення державної поліції за-
суджений за шпонажу.

Перед виконанням трибуналом суду о-
дружнього в Тернополі відбулася дня 18.
грудня п. р. нарада проправа проти Ру-
дольфа Деркача, полка, разом зі Льо-
вом, зіт 27, шкелера-механіка і бушного
постерункового державної поліції, ко-
трай дня 3. липня 1923. як постерунко-
вий на постерунку у Вихватиних коло
Львівщини над Збручем в смалатсько-
му повіті разом з постерунковим того
жого постерунку Яном Павензкою пе-
рішом Яоруч в мундурі і в повному у-
брошенні, забираючи зі собою кілька ка-
рабінів і нові чоботи свого товариша. В
мундурі граничного червоноармійця сто-
яв кілька місяців над Ябручем і намов-
ляв своїх товаришів з державної полі-
ції, (тоді КОП-у ще не було), що робила
справину службу, щоб переходили на
радянський бік, бо там будуть дуже до-
бре жити. Описи перенісся десь даше
в габіну Радянської України, працю-
вав як механік, часто бідував і був —
як казав у своїй обороні на суді — кіль-
ка разів арештований. В літі п. р. перей-
шов знову границю, був безпроблемно
арештований і від 2. червня п. р. сидів
в в'язниці в Тернополі. Прокуратура об-
винуватила Деркача за злочин шпона-
жу, до котрої частинно привласнив у слід-
стві, а на розправі підкавав, за злочин
крадіжки мундур, карабінів і чобіт, за
переступство недозволеним переходу
границі і за намову до такого переходу.
Трибунал ухвалив Деркача винним з ціло-
сти по думці акту обвинувачення і за-
судив його на вару п'ятрета літньої
тюремної в'язниці з постом і твердим ло-
жем що 14 днів і одною темницею що пів
року. Прокуратор оголосив з місяця від-
стає з причини низького виміру кари, а
обвинувачений жалобу неважності і від-
каві залив високого виміру кари. Його
товариш бувший постерунковий Ян Па-
вензког остане далі на Радянській У-
країні. 6. п. в Тернополі другий випадок
цього року засуду поліційного функціо-
наря за шпонажу.

Дописи.

ЗБОРІВ. (Свято „Просвіти“). Заходом
святочного комітету відбулося в Зборі-
ві дня 8. грудня просвітне свято з наго-
дою 60-літнього ювілею Т-ва „Просвіта”.
Свято вишло незвичайно гарно. Не за-
важаючи на доскупне зимно, прибули чис-
ленні делегації сільських читальні
„Просвіти” з відповідними табличками.
Ранком ранком зорісся зборівський ули-
ці людьми, замали жовто-блакитні пра-
пори на українських будинках (домаш).
В перші вихри Служба Божа о. де-
кан Пристапешевський з Пашулою в асоці-
ації сільських сільських. У часі Служби Бо-
жій співав зборівський хор під проводом
о. Комені. Грала оркестра з Овирної. По-
мешки за помешки членів „Просвіти”
ствали до 10 священиків. У перші на-
години патрістичну проповідь о. Ко-
мені з Олівя. З перших мав іти по-
ка до дому „Рідної Школи”, де мала
відбуватися друга частина свята, торжес-
твенна академія. Та місцеві старости за-
борили святочний похід, тому учасники
уважали морю до „Р. Шк.” від зуги
оркестри одерівської і зборівської. Не-
маленька сіль в домі „Р. Шк.” не змісти-
ла всіх позитивних учасників. Прийшлося
відбувати академію в двох сільках, а ма-
ло і більші (ше не дозвільний). Акаде-
мію відкрив д-р В. Левинський, голова
філь „Просвіти”, короткою промовою.
Після цього запропонував вислати спеці-
альний привіз для одного з членів-осну-
вателів, сільора проф. Ромачука. Про-
мову і проповідь голови д-ра Левинсько-
го стріляли присутні рясними одясками.
Описи епікліки хор з Зборова, По-
моріні і Грабковець. Гарно вразили збо-
ровською сільською хор з Грабко-
вця та мішанський хор з Поморіні. Мна у-
тракцію справив для присутніх солю-
сний сільяни з Ярославця, Марі Сєйбик.
Гарний, м'який та чистий голос цієї се-
ляни викликав бурю одяски. Чудовий
свій обсяг „Просвіти” захитав акаде-

мію. Привіти на святі зложили: сеп. Ми-
кола Кузьмич від Пар. Репрезентації,
п. Тимківчова від філь Союзу Украї-
нок, п. Крохмаль від національної Мо-
дод, від кооператив п. М. Ситинський і
богато інших. Цим разом було це справж-
не селянське свято. Було дуже вражало від-
сутність українських учителів, яких з а
зборівським повіті померт 30 душ. На свя-
то не прибув ніхто один учитель. Неба-
гатою прибуло і священиків. На загаль-
не число понад 50 в повіті тільки деся-
тьох сповнило свій нац. обов'язок. — От-
мар Оратівський.

БЕРЕЖАНІ. (Свято „Просвіти“). За-
ходом Філь Т-ва „Просвіти” та прина-
лежних до неї читальні відбулося дня
8. грудня п. р. Свято „Просвіти” в Бере-
жанях. Розпочалося в год. 8.30 торжес-
твенною Службою Божою в Парох. Церк-
ві і описи нахилидою на помешки чле-
нів „Просвіти” при участі 8 священиків.
Безпосередньо по тім відбувся святочний
концерт у селі „Назів”. Ветунне слово
виголосив голова філь пос. д-р М. Зай-
вний. Співали мішані хорі: а Пашкова під
орудом А. Мороза (малый, але вправний
й добре вишкolenний хор), а Лєніна під
орудом п. Тимківчова (дуже гарно відгю-
вав пісню „Давно”) і мужський хор а
Вербова під орудою упрва. школи п. Ба-
буляка (видно на цьому візлу руку ди-
ригентів та гарний голосовий матеріал
хористів). Хорі перепліталися з декла-
маціями, які виголосили: літчиків зі с-
рєтського захисту „Минають дні” — М.
Мандініна з Лєніна „Землякам” Грін-
ченка і п. Сєйбіна з Лєніна „Україні”.
По короткій промові О. Замощака — з
грудня присутніх понеслася торжес-твен-
на мелодія національного гимну. — Свя-
то пройшло на пригуд гарно. Силь була
переповнена особливо молодію обох полів.
Гарно вразили робили літчиків народні
одяги та вишивані сорочки хлопців з чер-
воними стрічками. Кожну точку прийня-

ла публіка рясними, довгими одясками.
Вечером виставлено в селі „Назів”
„За Батька” В. Грінченка, драму на 5
дій. Грав аматорський гурток а Пашову
під орудою п. І. Королишина. Вей амато-
ри виконали зі своїх роль добре. —
Свято „Просвіти” показало у всіх учасни-
ках дуже гарне вразіння. Зимом відбу-
дуться по всіх читальнях бережанської
філь Ювілейні Свята „Просвіти” заходом
і силами всіх місцевих товариств під
проводом філь, а захитати їх велике по-
вітове Ювілейне Свято „Просвіти” в Бе-
режанях при участі Лугового Братства.
Важне було би обидати в тім діланні
всє громадянство повіту, а особливо мо-
лодь обох полів.

Учасники свята.

Львівщина. (Розв'язання останньої
„Сичі”). Рескриптом з дня 10. листопада
1928 р. до ч. 884/25 розв'язано давнєське
посвідчення останньої „Сичі” у краю. Ця
остання „Сичі” з 900 самостійних Сичей
продержалася в одинокому селі Горбачі,
Львівського повіту, аж до наших днів.
„Сичі” в Горбачах заложена перед війною
в 1905 р., таж, що простіснувала 23 роки.
Мала вона слазних членів, як Михай-
ла Федора, котрий, тож селянин, до-
бився в УС-ах старшинського степеня і
аін помер в положі пашач укралсько-
польської війни у Львові. По війні
в 1922 р. відновлено горбачівську „Сичі”
ураз із 12 іншими „Сичами”, а давнєське
повіті й окодо 10 „Сичей” в краю. Вей
повіті „Сичі” починили своє життя в 1913,
24 і 25 р. Передостання „Сичі”, яку влада
розв'язала, це була „Політовка Сичі” в Со-
калі. До найвразніших членів горбачів-
ської „Сичі” по війні належав молодий
Паш, якому враз призначалося терпіти
Паш, „Сичі” передержувалася пильно сво-
ього статуту й берегла свійого істну-
вання в тім свідомості й гордості, що
не одинокі в останній „Сичі” у краю.
Горбачівська „Сичі” призначила постійно
Сичей Сє-та, а потім на Лугові Сє-
та до Львова. Найбільшою гордістю Сі-
човиків було те, що вони одинокі зможі
уєх пухотників носили сичову малюву

ленту. В останній часі „Сичі” у Горбачах
мала 30 укладуванних Сичовиків, 20 Сі-
човичок і 10 спомогаючих членів. Остан-
нім членом „Сичі” був Гринько Раа-
кий, оскулен Іван Раа, писарев Федір
Бєртків. „Сичі” розв'язано на основі ре-
скрипту товариства на те, що членів і
інші члени старшини мали тероризу-
вати мешканців громади з причини не-
підвезання до „Сичі”, а як другу при-
чину подано те, що укладувано вправи
на способ військовий. Оттак сичівська
снє істнування остання „Сичі”, яка все
таки нагадувала давню слазну сичово-
стрільську організацію.

НАДВІРНАНИЦІНА. (З документів
часу). Читальня „Просвіти” в Нада-
вирнічній, надвирнянського повіту, істала
таким писком: Starostwo w Nadworniej,
L. 91/Wid. Nadworna, dnia 18 listopada
1928. — Do Wydziału Cystelnij „rozwity”
w Nadworniej. — Prośby z i. XL b. c.
o udzielenie zezwolenia na odegranie
2 komedij w Nadworniej na cele „Pro-
swity” nie uzgodnionym i zakazuję ich ode-
grania ze względu, że odbycie przedsta-
wienia skupia większą ilość osób, przez co
spokój i bezpieczeństwo publiczne na wsi
jest zagrożone. Prośbiwo temu orzeczenie
wolno wnieść rekurs do Pana Wojewody
w Stanisławowie, który wnieść należy do
Starostwa w ciągu dni 14-tu, licząc od
dnia następnego po doręczeniu. — Wnie-
szenie rekursu jednak nie wstrzymuje wy-
stępowania sądu w sprawie przedawienia.
— Starosta Powiatowy: w. Kosiński m. p.
Cala sąznawcza, що в тому самому часі
те саме старостко розв'язало дня 18. п. ч.
Т-ва „Луг”.

Нові книжки й журнали.

Журнали.

Український Філателіст. № IV,
ч. 10 11. За жовтень-листопад 1928 р.
Адреса: Wien XVIII, Dorotheergasse
13/14. Ціна передплата: 1 долар або
його рівноцінність в іншій валюті.
Жіноча Доля. Випусканий для у-
країнського жіноцтва. Коштовий, дня 15.
грудня 1928 ч. 23. Стр. 16. Ф. 8.

Del-Ja

Велика Ялинкова продаж

Найкорисніша нагода купна

 <p>Чорні фільцові вєд. 21-26</p>	 <p>Чорні бокс вєд. 19-20 21-22 13⁵⁰</p>	 <p>Дівочі і хлопчачі чорні бокс вєд. 37-35 24⁵⁰ 36-39 32⁵⁰</p>	 <p>Дівоч. панти вєд. 19-22 23-26 10⁵⁰ 27-30 22⁵⁰ 31-35 20⁵⁰</p>
Ціна рекламна			
 <p>Чорні сатинові Чорні атлас 26⁵⁰ Лакерові від 28⁵⁰ - 32⁵⁰</p>	 <p>Модні пантофелки в різних варіах територіальне виконав- ня 34⁵⁰</p>	 <p>Пантофелки похосо шиті в модних барвах з підшитою з індійської гуми 36⁵⁰</p>	 <p>Трокатори срібні і золоті територіальне виконав- ня від 26⁵⁰ - 36⁵⁰</p>
 <p>Мужські чорні похосо шиті Бронзові 36⁵⁰</p>	 <p>Мужські чорні похосо шиті</p>	 <p>Мужські чорні з подвійн. підшитою</p>	 <p>PEPEGE 18⁵⁰ Del-Ja 22⁵⁰ TRETORN 34⁵⁰ 36⁵⁰</p>
 <p>9⁹⁰</p>	 <p>Вопняні панчохи 3л. 14⁵⁰, 12⁹⁰ 9⁵⁰ Шовкові панчохи до трюнка 19 10⁵⁰ Мужські шкарпетки 3л. 4⁵⁰, 3⁵⁰ Окороначі овуви до снігівців</p>	 <p>3⁵⁰ 7⁵⁰ 1⁵⁰ 2⁵⁰</p>	 <p>15⁵⁰ вєд. 27-30</p>
<p>До набуття у всіх філіях а то:</p> <p>Львів: Лєніна 13, Гетманська 6. Краків: Тарнопіль: Шєнська 17, Ратомська: Ов. Звонка 1. Романів: Гута: Волинська 13, Тернопіль: Тернопільська 13. Дрогобич, Коломия, Борислав, Станіславів, Бєльськ, Лєшин і т. д.</p>			

Замовлення
приймає
Народна Торговля
у Львові.

Найуспішнішою Реклямою — це доброта товару!
А. ПЯСЕЦКІ С. А. Фабрика чокололяди і цукрів, Краків
Запевнює своїм консументам гаранційно чистий товар (без ніяких домішок), тому поручає: десерову чоколяду молочну, сметанкову, великий вибір чоколядок і цукрів в прекрасних коробках.

The Catholic Citizen Organ of Joan's Social and Political Alliance, 35 Belmore Street, London, W. 1. N. 10. 15th November 1928. Stop. 89-100. Ф. 15. N. 11. 15th December 1928. Stop. 100-112. Ф. 16.

Pracownik Drzewny. Organ Związku Zawodowego Urzędników Przemysłu Drzewnego Rzecz. Pol. Lwów w grudniu 1928. N. 7. Stop. 20. Ф. 16.

Ноти.

Я. Ярославенко. В тай нам Арх'серию! Жіночий хор. Музична Наклада „Горбань”. Ч. 173. Stop. 4. Ф. 16.

Я. Ярославенко. Музичні твори. Со-лов'ї пісні. Дика рожа. Горбань N. 9. Гостий наклад. Stop. 4. Ф. 16. — 2) О. Буль мені, як бозу цвіт. Горбань N. 16. другий наклад. Stop. 6. Ф. 16. — 3) О. ти солов'ї. Горбань N. 20. дру-гий наклад. Stop. 4. Ф. 16. — 4) Шебе-тушко ти маленька. Горбань N. 21. другий наклад. Stop. 6. Ф. 16. — 5) Ой, нависли чорні хмари. Горбань Ч. 22. другий наклад. Stop. 6. Ф. 16. — 6) Ой, шебечу-ю солов'ї. Горбань Ч. 38. дру-гий наклад. Stop. 4. Ф. 16. — 7) а хлопську нуту. Горбань Ч. 48. другий наклад. Stop. 4. Ф. 16. — 8) На серці жаль. Горбань Ч. 57. другий наклад. Stop. 6. Ф. 16. — 9) Гей, закуй мені, казуле. Горбань Ч. 49. другий наклад. Stop. 4. Ф. 16.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає.

Заходом Забазо-ого Гуртка при Т-м Зорі" улаштується в суботу, дня 22.XII. 1928 р. **Гостину св. Миколая.** Початок в год 6-й веч. — Подарунки прийматимуть щоденно від 7-9 веч. в Т-м. 1122 2-2

Позір Жінки України! Жіночий Круговий Рідної Школи ім. Ганни Баран-ської улаштує як і попереднього року, передсвятковий ярмарок в дні 1 і 3. Числа 1929 року в домі дівочої школи у Львові при вулиці Мохнатого ч. 12. Старшина Круга просить отримати патріотичне Жіноцтво о ласкаві датки в натуральній або грошовій на цілі ярмар-ку на адресу: Управа дівочої школи УПТ. у Львові, вул. Мохнатого ч. 12. Старшина має повну надію, що з огляду на велику ціну на яку дохід з ярмарку призначений, той закликає не переривати безсміло, а протинати, що в тій важкій скруті грошей Рідної Школи, особливо по великій випадках злистовадності, під-час яких і нашіша школа потерпіла вели-чезні шкоди від того патріотичного на-родного обов'язку який буде свідчити ділом про силу і зосамізнання Україн-ського Жіноцтва. Поможіть собі самі! Будують класичні класи, бо ніхто нас в тім не виручить!! — У Львові, дня 7. грудня 1928 р. — М. Волошинова, го-товна жін. кр. УПТ. ім. Ганни Баранко-вої. 1067 3-4

Загальні Збори Т-ва Катехитів від-будуться 26. грудня 1928 р. в год. 9. пе-редвеч. в духовній семінарії, вул. Ко-перника 36. Порядок нарад: 1) Відкриття Зборів. 2) Відчитання протоколу з по-сідання Загальних Зборів. 3) Звіт се-кретаря, касира і контрольної комісії. 4) Реферати. 5) Вибір Нового Вигду і контрольно-ї комісії. 6) Внесення і запи-ски. Н. го. 8. рано відправляється Служба Божа в перші духовної семінарії у Львові. 117 1-1

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

АВТОР ПРАВ, з патентною адво-катською практикою і двоїтною банковою практикою, адійний до само-стійного ведення адвокатської канцеля-рії, пошукує місця адвокатського консу-льства. Ласкаві offerti просять слати на адресу: Д-р Лавринько Ярослав, Кра-ків, вул. Котляревського 16/11 1116 1-3

НА РАТИ СТИМАНІ 55 зод. КА-НАТИК 55 зод. фотеліон до ро-зведення 45 зод. — Фабрика Зав. с. нва. Личаківська ч. 122 75 1-12

ЛЧІТЬСЯ ВОДАМИ мінеральни-ми фабрич. „Ліжоні”. Діагностичне вод. мішків! Дістати можна в Ап-тиках. 874 0-9

ПЛАТИМО високі ціни за аодото, брильянти перан Ломброн-ські-Розваженські, Львів, (Готель Жорна), вул. Академічна ч. 7, Опіка безплатно 2481 26-

ВЛАСНИЧКА вищої школи жіночого краєцтва повідомляє, що при школі відкрито робітню мундурів для уче-ниць жіночих шкіл, по ціні 20 зод. Та-кож приймає працю в найскромнішій крузі, по найнижчих цінах. М. Ковалю-ська, Академічна 22. 307 15 7

ЛЖКО москвин на рати 200 зод. На провінцію без поруки. — Фабрика Зав. с. Личаківська ч. 132. 735 11-12

ГОДИНИНИКІІ тільки налічених фабрич. преріпцій годас за готів-ку і на гати від десятих ат з найліп-шою стороною авісна фірма Іван Зель-тенрайх. Львів, пл. Маріївська ч. 3. 128-7

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, вул. Ви-сентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої). Тел. 59 60. 1129 1-3

ВІДДАМО кожну добру і певну ега-нцію без ніякого ризика. Пис-менні зголошення приймає за залученням поштового знака, Ер-Ка-Вері Мисло-вині, Гор. Шляхськ 146 1-7

ОДНО з ТОВАРИСТВ пошукує буг-галтерів і кореспондентів зі зна-нням мов: української, польської і німець-кої та знаання писання на машині. Пер-шество мають ці, що мають крім цього по анг. йснці. Зголошуватися з по-даними референціями під „ЗДІВНИЙ” до Адм. істрації. 130 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Спеціаліст везут чегіни, сери і жолудя

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентеном. 17-24

МАРКИ для ПСІВ

НА 19.9 рік ново, те

АНДІЙ БЕРЛІНСЬКИЙ

Львів, Словацького 4.

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра ФРАНЦОЗА, одинокі радикальні і випро-бовані середина (натирания) на

РЕВМАТИЗМ

кольку з причини пере-студи, на постріл, іскіас і т. п.

Жалати в антикал. Жалати в епімак.

Вибір і головна подажа.

АПТИКА МІКОЛЯШ А

Львів, Коперника ч. 1.

120 14-7

Попробуй заступку кави

„КОЛІНКА”

і домішку до кави

„СТАР”

найліпше-наекономлічнійше!

НА СВЯТА

НАИБІЛЬШИЙ ВИБІР

ПОРЦЕЛЯНИ, КРИШТАЛІВ, ХІН-СЬКОГО СРІБЛА ФРАГЕТА, АЛЬ-ПАКА і пацієвських виробів

поручає фірма

Казимир Левіцкі

Львів, пл. Маріївська 10.

ВИДАВНИЦТВО

„ІЗМАРАГД”

видало

В. Іванів: Поворот Будди.

Ціна 2- зод.

Ст. Цвайг: Амок.

Ціна 2- зод.

Б. Пільняк: Смерть командарма.

Ціна — 60 зод.

Ст. Цвайг: Лист незнайомої.

Ціна 2- зод.

М. Арцибашев: Дикі.

Ціна 2- зод.

М. Рудницький: Нагоди й Пригоди.

Ціна 5- зод.

Замовляти у всіх українських книгар-1132

них або у видавництві 1-5

„ІЗМАРАГД” ЛЬВІВ,

вул. Косишківка ч. 5.

ШОФЕРИ

що покінчили
ЛВІВСЬКІ КУРСИ
САМОХОДОВІ

Інж. Алекс. Юрійого

1158-8, Коперника 54

відкриваються своєю докладною зна-вистістю фаху, бо ці курси ведеться при найближчих варстатах і гаражах самоход. в Східній Галичині Докладна і швидка наука. Політеші незможним. Курси щоденно. Інформанції і проспек-1133 ти удіає Управа курсів 1-2

Потрі! Курси ніяких доплат за само-ходи до іспитів і т. п. не побирають.

Важне для Кооператив, ТОВА-риств, Парохіяльних Урядів, Ад-вокатів, Нотарів і ін.

Вже вийшов і продається по всіх кни-гарних паперових складах і Повітових Союзах Кооператив

„Український Термінар і Календар
на рік 1929”

який містить: к. ін. поштової і телеграф. тарифу, оцінки склади, адреси україн-ських Товариств і Кооператив, адвока-тів, нотарів, лікарів і ін.

Ціна золотих 3.

За післяплатою 1.15 зод. дорожче.

Закончення просимо слати!

„НАРОДНА КНИГАРНЯ”

Станіславів, пасаж Гаргенберґів.

НА СВЯТА!!

Найгарніші святкові дару-ни як обідові та кавові сер-віси, накриття з альпани і хінського срібла, Фрагетта по дуже низьких цінах поручає

ФІРМА

ОЛЕКСАНДЕР ОНІСЬКО

Львів, Галицька 20.

855 (пір Валової) 2-1

Одиница у Львові

„ГОРСЕТНЯ”

на франц. вразок поручає: гумові пояси, бодірки, шліфери, піджаки, нагрудники, опаски та менстру-аційні реформи, трикотажні ре-форми і шовкові тільки у формі „Гі-гілла” Р. КЕРНЕР, Львів. Пасаж Миколая над кіном Утіха. Тел. 51-24. 11-12

8 зол. | **ІВЕРСТЕНЕЦЬ** | 8 зол.

з 14-карат. золота з рубіном тільки у

Б. ГРИНБЕРГА Сикстуська 4. Тел. 50-22

Спільника з капіталом до 1.000 дол.

пошукує підприємство в окрузі місті, Спільник може дістати в тім підприєм-стві посаду управителя. — Зголошення до дня 31. грудн. 1928 слати на адресу 1121

Адміністрації. 2-3

Загальні Збори

Спільки Господарсько-торговельної с.оварищення зареєстрованого з обмеже-ною поручкою в Сокоді (дальше в Хо-роброві) відбудуться дня 30. грудня 1928 р. в год. 1. полов. в громадській домі в

Хороброві зі слідуванням порядком нарад:

1) Відкриття Зборів. 2) Вибір трьох чле-нів Управи. 3) Вибір сімат членів На-дірної Ради. 4) Питання про дальше існування Спільки. 5) Внесення і записи.

1131 1-1

Надірня Рада.

НАИБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в КАЛУШІ, вул. СІВЕЦЬКА ч. 18.

в ПЕРЕМІШЛІ вул. КРАСІЦЬКОГО ч. 63.

відліває на замовлення дзвони гар-монійні й поодинокі, а постійно удер-жує на складі понад 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ

При важливіх запитаннях просять

писма до нас вислати рекомендацію.

2525 27-52

„HIS MASTER'S VOICE”

признані на цілій земській кулі як най-прецізніші

THE GRAMOPHON CO. LTD. LONDON

Генеральне Представництво на Польщу

Йосиф Векслер

Каспе, з і член бр-вської торговельної фірми.

ВАРШАВА, вул. Маршалковська ч. 132.

КРАКІВ, 671 8-1

Львів, Фльорінська ч. 25. Сикстуська ч. 2.